

Aar, der snart er forløbet. Jeg mener, at det er Administrationens Pligt, og jeg tror ogsaa, det er dens stærkeste Ønske, at faa disse Foranstaltninger udført saa godt som muligt; men vilde det da ikke være rimeligt, om Administrationen satte sig i Forbindelse med den danske Handelsstand? Saa vidt jeg kan se, vil en stor Del af denne i det kommende Høstaar faa meget lidt at bestille i hvert Fald paa adskillige Omraader. Arbejdsfolkene vil ikke faa noget nævneværdigt at beskæftige sig med, og Lagerlokalerne vil for den allerstørste Dels Vedkommende staa tomme. Var det da ikke en Opgave for den danske Handelsstand at medvirke til en tilfredsstillende Ordning paa dette Omraade? Jeg er sikker paa, at den danske Handelsstand, der jo er kendt med og har praktisk Erfaring i disse Forhold, vil gøre det paa en saadan Maade, at Resultatet bliver tilfredsstillende for Varen, og at Bekostningen ikke bliver større, end hvis Opgaven løses ad anden Vej.

Det anerkendes fra alle Sider, at dette Lovforslag er i høj Grad nødvendigt. Men lige saa vist er det, at mange af dem, som har haft med Forberedelsen og skal have med Udførelsen af Loven at gøre, vil se, at der kan fremkomme uhyre Vanskeligheder under dens Udførelse, og jeg vil meget henstille til Administrationen at behandle de Situationer, der her vil opstaa, med den største Varsomhed. Saa vidt jeg kan se, er der i Lovforslaget knyttet Undertagelser til næsten hver eneste Regel, og jeg vil indtrængende henstille, at der handles med den største Varsomhed paa dette Felt. Det vil have sin Betydning ikke alene af Hensyn til Befolkningens Ernæring i det kommende Høstaar, men ogsaa i udenrigspolitisk Henseende, at Forhold som disse administreres, som de bør, og i ganske særlig Grad vil det have sin Betydning for Landbrugets Stilling i Fremtiden, at man tager Hensyn baade til det større og det mindre Landbrugs berettigede Krav. Der er i Lovforslaget sat visse Grænser. Jeg skal ikke komme ind paa Berettigelsen heraf; men jeg vilde i øvrigt have fundet, at saadan som Bestemmelserne i øvrigt er affattede, var Grænser unødvendige. Thi alle er vist enige om, at er der nogen Del af det danske Landbrug, som i denne Situation særlig tiltrænger Støtte, er det det mindre Landbrug. Den Grænse, der er sat ved 15,000 Kr.s Jordværdi, er neppe heldig; thi i det praktiske Liv vil man støde paa mange Tilfælde, hvor en Ejer af en Ejendom med

14,000 Kr.s Jordværdi vilde have langt lettere ved at komme igennem under Hensyn til Lovens Bestemmelser end en Ejer af en Ejendom med langt højere Jordværdi. Det bliver jo for en stor Del kommunale Udvalg, der faar med Administrationen af Loven at gøre, og jeg har den Tillid til de kommunale Myndigheder, at de vil forstaa at vælge saadanne Mænd til at administrere disse Bestemmelser, at de rette Hensyn vil blive taget. Naar det er Tilfældet — og jeg tænker ikke, det vil blive modsagt fra nogen Side —, var det absolut bedre, om de paa dette Omraade havde frie Hænder i Stedet for at være bundne ved i Førvejen fastsatte og maaske i adskillige Tilfælde særdeles uheldige Grænser.

Jeg skal ligesom foregaaende ærede Talere anbefale Lovforslaget. Jeg har ikke stillet Krav om Foretagelse af Ændringer, men jeg har tilladt mig at fremsætte Ønske om, at Administrationen af disse Bestemmelser maa foregaa saa hensynsfuldt og saa forstaaende som vel muligt.

Tvede: Nærværende Lovforslag tilsigter jo at sikre det fornødne Korn til Befolkningens Ernæring med Mel, Brød og Gryn samt til forskellige industrielle Anvendelser, som er nødvendige for Samfundets Forbrug; og til den Fremstilling af Brød, som tilsigtes, skal Bagerne jo ikke blot have Mel, men de skal ogsaa have Gær. Lovforslaget tilsigter at sikre Befolkningen tilstrækkeligt Brød, men dersom Loven bliver overensstemmende med Lovforslaget, vil den højtærede Indenrigsminister i alt Fald blive nødsaget til at beskære med $\frac{1}{3}$ de Brødrationer, som det danske Folk nu har behov, og som det faar ifølge Brødmærkerne.

Iblandt de industrielle Anvendelser, som Lovforslaget omtaler, er ogsaa Anvendelsen af Korn i Brænderier, hvorunder indbefattes Brødgærfabrikation, og Brænderierne skal til denne Fabrikation ifølge Lovforslaget have Sæden fra Staten. Nu er Forholdet det, at der bruges rundt regnet 3 Mill. kg Gær aarlig her i Landet til Brødproduktionen. En Trediedel heraf fabrikeres efter den saakaldte Wienermetode og de to Trediedele efter Luftgærmetoden. Til den ene Mill. kg Gær anvendes, som flygtig nævnt af det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen), Boghvede. Lovforslaget indeholder imidlertid intet om, at Staten skal kunne overtage Boghvede. Derimod siger det, at Brænderierne ikke maa anvende andet